

[Bolligministeren]

De europæiske standardiseringsorganisationer skal udarbejde standarderne på baggrund af mandater baseret på ovennævnte fundamentale sikkerhedskrav, der udstedes af Kommissionen efter høring dels af et særligt udvalg, der er nedsat i medfør af direktiv 83/189/EØF om informationsprocedurer vedrørende tekniske forskrifter og standarder, og dels på baggrund af et i henhold til nærværende direktiv oprettet stående byggeudvalg med repræsentation fra de enkelte medlemsstater. Direktivforslaget angiver klart, at de standarder, der skal henvises til, skal være ydeevnestandarder, hvilket vil sige standarder, der stiller krav til produkterne med hensyn til deres egenskaber. Endvidere foreslås det, at standarderne opdeler de tekniske specifikationer i ydeevneklasser, således at der nationalt kan vælges mellem sådanne klasser. Denne klasseopdeling har ikke blot betydning for så vidt angår forskelle fra land til land, men også for forskelle mellem kravene fra den ene art bygninger til den anden.

Under hensyn til, at det efter direktivforslagets vedtagelse vil tage adskillige år at gennemføre en standardisering af alle byggevarekategorier, indfører man i direktivet begrebet »den europæiske tekniske godkendelse« for så vidt angår nye produkter, der ikke er omfattet af standarder. Sådanne produkter kan godkendes nationalt af nationale autoriserede godkendelsesorganisationer, der ved deres godkendelsesprocedurer tager hensyn til retningslinier udarbejdet af en EF-godkendelsesinstitution, sammensat af de enkelte nationale godkendelsesinstitutioner.

I tilfælde, hvor der endnu ikke foreligger en europæisk standard eller en europæisk godkendelse, kan nationale standarder anvendes, efter at disse har været forelagt informationsprocedureudvalget og det stående udvalg under Kommissionen.

For at kunne anvende et i direktivforslaget omhandlet EF-mærke skal nationale producenter hos nationale laboratorier og institutioner indhente en attestation for, at produktet er i overensstemmelse med de forskrifter, der inden for EF kan accepteres i henhold til de forskellige foreskrevne standardiseringsprocedurer.

Som allerede nævnt nedsættes der i henhold til direktivforslaget et stående byggeudvalg med repræsentanter fra de enkelte medlems-

lande. Dette udvalg, der fungerer som høringsorgan for Kommissionen, er i direktivforslaget tillagt en række kompetencer med hensyn til fremtidige standarder og godkendelser samt i relation til anvendelsen af den såkaldte beskyttelsesklause. Beskyttelsesklauseulen giver i hovedtræk en medlemsstat mulighed for midlertidigt at forbyde, at et produkt bringes ind på det nationale marked under påberåbelse af, at produktet strider mod sikkerhed og sundhed. Tilsvarende giver den mulighed for, at en standard eller anden teknisk specifikation kan trækkes tilbage, hvis den ikke længere opfylder betingelserne for at formodes at være i overensstemmelse med de væsentlige krav.

Generelt om direktivforslaget kan oplyses, at dette på flere måder følger principperne i andre direktivforslag om afskaffelse af tekniske handelshindringer. Direktivforslaget indeholder i stort omfang procedurer og begreber, der er basale i dansk lovgivning vedrørende byggeforskrifter. Danmark har endvidere allerede igennem længere tid deltaget i samarbejdet i den europæiske standardiseringsorganisation CEN, hvoraf også de nordiske lande er besluttede medlemmer, samt i den europæiske godkendelsesorganisation UEATC, som har en vis lighed med den foreslåede overordnede EF-godkendelsesorganisation for nye produkter. Disse forudsætninger skulle lette en transformering til dansk ret af direktivforslaget efter dettes vedtagelse. Hertil kommer interessen fra danske byggevirksomheders side i at få afklaret standardiserings- og godkendelsesprocedurerne inden for EF-området, idet man for øjeblikket er udsat for handelshindringer i byggeeksporten ved langvarige, besværlige og kostbare godkendelsesprocedurer. Arbejdet med direktivforslaget og arbejdet i den europæiske standardiseringsorganisation CEN sker derfor i tæt samarbejde med de danske norm- og standardiseringsorganisationer, ligesom byggeriets forskellige parter løbende er blevet og fortsat vil blive inddraget i arbejdet.

Forslaget er baseret på EØF-traktatens art. 100 A.

Redegørelse af 1/12 87 vedrørende EF-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter - Kom-